

enveloppes die ze aan de minister voorstelde. Eindelijk komt er na jarenlange stagnatie ruimte in het decreet vrij voor nieuwe initiatieven en wordt tegelijkertijd de kwaliteitssprong van het jeugdtheater opgepikt, waardoor de bestaande wanverhoudingen tussen jeugd- en volwassentheater ingelopen worden. De schokgolven die het pre-advies in de sector teweeg bracht (schrapping van Fakkelt, TIL, Nieuwe Scène en forse inkrimping van o.a. MMT, KNS, Arca) heeft ondertussen toch voor aanpassing van het advies gezorgd. De Vlaamse executieve stelde een bijkomende eenmalige subsidie van 42 miljoen ter beschikking als overgangskrediet voor de gedupeerde gezelschappen. Het is een bedrag dat aangewend kan worden voor een aantal noodzakelijke sociale begeleidingsmaatregelen: met seizoensplanning wordt immers niet gewacht tot de adviezen bekend zijn. Maar het overgangskrediet is uiteraard meer dan een sociale handreiking aan de 'gestrafte' theaters. Met die 42 miljoen probeert de overheid de scherpte van het advies af te ronden, en de kleur-is-alles politiek enigszins in evenwicht te houden; de zgn. overgangsregeling geldt nl. voor vier jaar, wat het toch tot een verkapte subsidie maakt. En de rekensom is duidelijk gestoeld op de twee partijen die in de Vlaamse Raad de zetels verdeelden: 21 miljoen is bestemd door de socialistische fractie en 21 miljoen door de CVP-partij.

Naast machteloze verontwaardiging genereert dat ook een aantal kanttekeningen bij de kleinheid van de politiek: hoe b.v. een SP-voorzitter zich voor de kar laat spannen van de hardste schreeuwers en daardoor de indruk versterkt dat de SP een partij is voor conservatieve lobbyisten. Hoe de CVP een onbenullig gezelschap als het Schooljeugdtheater een overgangskrediet van zes miljoen gunt, wat vermoedelijk meer te maken heeft met de dorpsverwantschap van de partijvoorzitter en de theaterdirecteur dan met artistieke of maatschappelijke betekenis. Het versterkt alleen maar de overtuiging dat de advisering verder losgekoppeld moet worden van de partijpolitiek.

Want wie het hardst roept is meestal doof voor enige argumentering en nuancering: – dat b.v. de RAT een verzameling critici zou zijn die met hun elitaire smaak de werkgelegenheid van honderden mensen zou bepalen; er zijn welgeteld drie critici in de RAT, de overige negen vertegenwoordigen andere geledingen van het theaterbedrijf; – dat b.v. de RAT een kransje finer-estheten zou vormen; nog nooit werd door een RAT zoveel werk gemaakt van afweging en beargumentering in haar voorstel aan de minister. Het advies is uiteraard gebaseerd op artistiek-professionele grondslag. De RAT maakt een keuze voor een hele scala aan theatrale uitingsvormen, maar legt vanzelfsprekend accenten: het artistieke en dus ook maatschappelijk relevante krijgt voorrang

op het al te commerciële, de ontwikkeling van het jeugdtheater wordt gestimuleerd, de BMC krijgt de mogelijkheid zich als repertoiretheater te bevestigen, enz.

– dat b.v. de RAT systematisch de Antwerpse theaters zou viseren ten voordele van Gent, terwijl juist bijna alle nieuwe erkende gezelschappen hun wortels hebben in de provincie Antwerpen,...

De nieuwe RAT is verder durven gaan dan vorige adviesorganen, verder ook dan de partijvoorzitters dat durfden. Het theaterlandschap landschap is fors hertekend. Dat klinkt positief. Toch blijven er nog vragen. De belangrijkste en meest dringende is ongetwijfeld de plaats van de KNS in Vlaanderen; hoe dient dit stadsgezelschap zich te ontwikkelen? Wie is in staat dit gezelschap een nieuw artistiek en maatschappelijk elan te geven? Wat is zijn standplaats: Bourla of Stadsschouwburg? Want Cultuurstad Antwerpen heeft nu wel fors in gebouwen geïnvesteerd, maar is het talent vergeten te stimuleren om die cultuurhuizen op een kwalitatief niveau in te leven. Misschien is het beter om met deze discussie niet te wachten tot de volgende adviesronde: dan zou het wel eens te laat kunnen zijn.

Luk Van den Dries

LA MONNAIE DE MUNT

De Munt werft aan

een bevoegd meester kleermaker (m/v) met ervaring in stadskledij en toneel kostumes voor het damesatelier. Aanvang 17 aug. 1993 of later. Kennis van het Frans is vereist.

een bevoegd meester kleermaker (m/v) met ervaring in stadskledij en toneel kostumes, als hoofd van het herenatelier. Aanvang 1 maart 1994. Kennis van het Frans is vereist.

**zich schriftelijk wenden aan
G. Nickel, naaiatelier
Koninklijke Muntchouwburg
Leopoldstraat 4
1000 Brussel**